SỐ 502

KINH PHẬT VỊ NIÊN THIẾU TỲ-KHEO THUYẾT CHÁNH SỰ

Hán dịch: Đời Tây Tấn, Sa-môn Pháp Cự.

Tôi nghe như vầy:

Một thời, Đức Phật trú tại vườn Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ vào mùa hạ an cư, nhiều Thượng tọa Thanh văn an cư bên gốc cây xung quanh chỗ Đức Thế Tôn.

Khi ấy, có nhiều Tỳ-kheo niên thiếu đến chỗ Phật, cúi đầu lễ sát chân Phật, lui ra ngồi một bên. Vì những Tỳ-kheo niên thiếu, Đức Phật dùng nhiều phương tiện thuyết pháp, nêu bày khiến cho sáng tỏ, hoan hỷ. Chỉ dạy làm cho sáng tỏ, hoan hỷ rồi Đức Phật yên lặng. Các Tỳ-kheo niên thiếu nghe lời Phật dạy, hoan hỷ làm theo, đều từ chỗ ngồi đứng dậy đảnh lễ và lui ra. Các Tỳ-kheo niên thiếu lại đi đến chỗ các Tỳ-kheo Thượng tọa, đảnh lễ sát chân các vị rồi, ngồi sang một bên.

Các Tỳ-kheo Thượng tọa nghĩ như vầy: "Chúng ta nên thâu nhận các Tỳ-kheo niên thiếu này, hoặc một vị nhận một người, hoặc một vị nhận hai, ba hay nhiều người, hoặc có Thượng tọa thậm chí nhận sáu mươi người."

Bấy giờ là ngày mười lăm tức ngày bố tát. Đức Thế Tôn trải tòa ngồi trước đại chúng, quan sát các Tỳ-kheo rồi bảo:

–Lành thay, lành thay! Ta nay hoan hỷ về những việc làm chính đáng của các Tỳ-kheo, Tỳ-kheo nên siêng năng tinh tấn ở

nước Xá-vệ này mãn tháng Ca-đề *(tháng 8 âm lịch).*

Các Tỳ-kheo ở những nơi khác nghe Đức Thế Tôn ở nước Xá-vệ an cư mãn tháng Ca-đề, nên may vá y rồi, mang y bát hướng về nước Xá-vệ, dần dần tới nơi cất y bát, rồi đến chỗ Đức Thế Tôn, cúi đầu lễ sát chân Phật, lui ra ngồi qua một bên.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn vì các Tỳ-kheo ở các nơi khác, dùng nhiều phương tiện thuyết pháp, chỉ dạy làm cho sáng tỏ, hoan hỷ, rồi yên lặng. Khi ấy, các Tỳ-kheo ở những nơi khác nghe Phật thuyết pháp, vui mừng làm theo, đều từ chỗ ngồi đứng dậy, đảnh lễ và lui ra, rồi đi đến chỗ các Tỳ-kheo Thượng tọa, cúi đầu đảnh lễ sát chân các vị, lui ngồi qua một bên.

Lúc này, các Thượng tọa nghĩ như vầy: "Chúng ta nên nhận Tỳ-kheo ở các nơi khác này, hoặc một vị nhận một người, hoặc hai, ba cho đến nhiều người." Các Thượng tọa liền thâu nhận những Tỳ-kheo ở các nơi khác, hoặc một vị nhận một người, hoặc có vị nhận hai, ba cho đến sáu mươi người. Các Tỳ-kheo Thượng tọa nhận các Tỳ-kheo ở các nơi khác rồi, dạy bảo làm cho rõ biết thứ lớp trước sau.

Bấy giờ, là ngày mười lăm trong tháng, vào giờ bố tát, Đức Thế Tôn trải tòa ngồi trước đại chúng, quan sát các Tỳ-kheo rồi bảo:

–Lành thay, lành thay! Này các Tỳ-kheo! Ta hoan hỷ về việc làm chính đáng của các vị. Ta ưa thích về việc làm chính đáng của các vị.

Này các Tỳ-kheo! Chư Phật quá khứ cũng có chúng Tỳ-kheo đã làm những việc chính đáng, như chúng Tỳ-kheo ngày nay. Các chúng Tỳ-kheo của chư Phật vị lai cũng sẽ làm các việc chính đáng, như chúng Tỳ-kheo hôm nay. Vì sao? Vì hiện tại trong chúng này, các Tỳ-kheo Trưởng lão có vị chứng đắc sơ thiền, nhị thiền, tam thiền, tứ thiền, Từ, Bi, Hỷ, Xả, nhập không vô biên xứ, nhập thức vô biên xứ, nhập vô sở hữu xứ, nhập phi tưởng, phi phi tưởng xứ, an trụ trọn vẹn. Có Tỳ-kheo đã dứt hết ba kết, đắc quả Tu-đà-hoàn, không đọa nơi đường ác, đối với pháp đã quyết định, hướng đến tam Bồ-đề, chỉ còn bảy lần sinh lại cõi trời, người thì vĩnh viễn thoát khổ. Có Tỳ-kheo hết ba kết, tham, sân, si mỏng giảm, đắc Tư-đà-hàm. Có Tỳ-kheo hết năm kết phần dưới, đắc A-na-hàm, đời này nhập Niết-

bàn, không còn sinh trở lại. Đời này có Tỳ-kheo chứng đắc vô lượng cảnh giới thần thông, Thiên nhĩ, tha tâm trí, túc mạng trí, sinh tử trí, lậu tận trí. Có Tỳ-kheo tu quán bất tịnh đoạn trừ tham dục, tu tâm Từ đoạn trừ sân hận, tu quán vô thường đoạn trừ ngã mạn, tu quán hơi thở ra vào, đoạn trừ tưởng về giác. Thế nào là Tỳ-kheo tu quán hơi thở ra vào để đoạn trừ tưởng về giác? Đó là Tỳ-kheo, thậm chí nương ở thôn xóm, quán hơi thở ra vào, biết đúng như thật về hơi thở ra vào để đoạn trừ tưởng giác.

Đức Phật giảng nói kinh này rồi, các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng làm theo.

❑